

عنوان مقاله:

الگوی انرژی های نو در معماری معاصر (نمونه موردی شهر مصدر)

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مهندسی عمران، معماری و مدیریت بحران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

هاجر دیلم کتولی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، استان گلستان، گرگان، ناهارخوران، عدالت ۹۳

هنگامه دیلم کتولی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، استان گلستان، گرگان، ناهارخوران، عدالت ۹۳

خلاصه مقاله:

درمورد توسعه پایدار در چند دهه ی اخیر زیاد صحبت شده و در علوم مختلف تعاریف متفاوتی داده شده است، ولی در مجموع توسعه پایدار یک مفهوم اکولوژیک است که برخلاف دیدگاه اقتصادی که طبیعت را مجموعه ای خود محور میداند- که محصولات مورد نیاز ما را تولید می کند- طبیعت را مجموعه ای اکوسیستم ها می بیند که درهم ادغام شده اند و انسان هم بخشی از این اکوسیستم است. لازمه تحقق مفهوم توسعه پایدار، برقراری ارتباطی متعادل و هم پیوند میان بعد اجتماعی و فرهنگی انسان به عنوان نیروی ملاحظه گر و البته تاثیرپذیر، کالبد معماری یا شهر به عنوان محیط مصنوع و طبیعت است. با توجه به اهداف و ابعاد توسعه و ویژگی های جوامع مختلف (امکانات، محدودیت ها و...) برای رسیدن به توسعه پایدار به ویژه پایداری شهری راهکارهایی باید اتخاذ شود؛ از جمله آنها توسعه در سطح محله با توجه به مشارکت شهروندان مورد نظر است. برای نمونه، شهر مصدر (در امارات متحده عربی)، که به گفته طراحان و برنامه ریزانش وابسته به سوخت های فسیلی نیست و شهری عاری از کربن می باشد انرژی مورد نیاز بخش های مختلف از طریق انبوه سیستم های فعال و هوشمند خورشیدی و الکترونیکی تامین و کنترل می شود و می تواند به تنهایی نیازهای خود را تامین کند. هدف از ارائه ی این مقاله بررسی شهر پایدار مصدر سیتی امارات به عنوان یک شهر انرژی نو پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

ساختمان صفر انرژی، ابوظبی، شهر مصدر سیتی، انرژی نو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/662534>

